

Olšinská dvanáctka Pohár zůstal v Plané

ZÁMEK PLUMLOV

HUBERTSKÉ SLAVNOSTI

sobota 17. října 2015

Od 14:00 hodin

Trubači VLS, přehlídka loveckých psů, ukázka vábení jelenů, lovecké signály, stánky s loveckou tematikou, přednáška o včelařství, soutěže pro děti, ukázka dravých ptáků, zvířátka, jízda na koních, skákací hrad, občerstvení, pečený divočák, svařené víno, pivo...

V 18:00 hodin

Bude Svatohubertská mše celebrována páterem Zdeňkem Pospíšilíkem a pěvecký sbor Orlice.

Výstava o ochraně přírody.

V průběhu dne bude hrát hudba - skupina Hubertus Uničov.

Vstup volný.

■ Slovo má...

Ing. Petr Král

ředitel divize Horní Planá

Vážené kolegyně, kolegové, čtenáři časopisu VLS,

letos nám příroda připravila mnohé provozní problémy, se kterými se doposud vyrovnáme. Naši jihočeskou krajinu sužovala v zimních měsících námraza, prudký vítr, poté i kroupy a v neposlední řadě sucho. Stále častější klimatické výkyvy tak podstatně ovlivňují výši nahodilých těžeb, a tím i způsob lesního hospodaření.

U neodborné veřejnosti největší obavy zřejmě vzbuzuje dlouhodobé sucho, jakého jsme byli svědky v letních měsících. Něco na tom bude, když už i potoky a prameniště vysychají ve vláhově bohaté oblasti Horní Plané. Málo kdo z veřejnosti si při této příležitosti připustí důležitost lesa a zejména jeho mimoprodukční funkce. Vhodným usměrňováním lesního hospodářství ovlivňujeme zadržení vody v krajině a vyrovnávání průtoků ve vodních tocích. Jak nás už na škole učili, les funguje jako houba a v těchto bezesrážkových obdobích si uvědomujeme jeho nepostradatelnost nejen jako prostředku k dosažení hospodářského zisku, ale i zdroje pro zajištění životodárné vody.

I z tohoto důvodu je velmi důležité zasvěcování široké veřejnosti do všech funkcí lesa. V rámci mnoha akcí lesní pedagogiky se snažíme vysvětlit, že nejsme lumpové, kteří rabují les, ale především ti, kteří se starají o jeho trvalou udržitelnost. V budoucnosti ale určitě bude třeba náplň veřejně vzdělávacích akcí rozšířit o osvětu o ostatních funkcích lesa, jako je vodohospodářská, půdoochranná, krajnotvorná a jiné. Všechny nás čeká v tomto směru hodně práce a snad postupem času i veřejnost pochopí, že lesní komplexy jim pomáhají zajistit životodárnou vodu.

Je chvályhodné, že VLS správou drobných vodních toků a obnovou či budováním přírodních nádrží nejen tvoří krajinu, ale plní zodpovědně vodohospodářskou a vodoochrannou funkci lesa. S mými kolegy se již několik let snažíme obnovit původní vodní nádrže v povodí řeky Blanice, která je významná poskytem perlorodky říční. Už proto, že v tomto rozsáhlém povodí je mnoho prameništ a voda jen povodím proteče, považujeme za důležité přesvědčit všechny zúčastněné subjekty o výhodnosti obnovy těchto původních vodních nádrží. Nebude to jistě snadný úkol.

Slovy jednoho lesnického klasika „rybníky jsou oči krajiny“ nám proto držte palce, aby se tyto oči podařilo v budoucnu, nejen v povodí Blanice, otevřít.

S pozdravem Lesu zdar.

Ing. Petr Král
ředitel divize Horní Planá

OBSAH

Slovo má	1
Aktuality	4
Tropy v lesích	6
Olšinská dvanáctka	9
Lesnická všestrannost	12
Oslavy lesa a dřeva	14
Optimalizace újezdů	16
Opravená kaple v Ralsku	18
Lesnický park Bezděz	19
Vráž 2015	20
Poválečná historie Hořovic	22
Rečkovská lesní drážka	25
Jan Čáka: Brdský spisovatel	26
Lesní pedagogika	27
Školkařský den, Úspěch trubačů	30
Lipník na dřevorubecké show	31
Nové lavičky pro turisty v Boleticích	32
Ocenění zaměstnanců, společenská rubrika	33
Fotosoutěž	35

Redakce

Vydává:

Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
IČ: 00000205
Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6
Tel.: 220 405 106
Fax: 224 310 921
e-mail: info@vls.cz
web: www.vls.cz

Redakce:

Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6
Tel.: 777 723 593
Fax: 224 310 921

Šéfredaktor: Jan Sotona

Předseda redakční rady: Ing. Pavel Češka

Členové redakční rady:

Ing. Václav Pernegr
Pavla Kasslová

Registrace:

MK ČR E 163 15 pod zn. 14787/2005
ze dne 24. 10. 2005

Autorem neoznačených materiálů je redakce.

Uzávěrka: 10. září 2015

Neprodejné, vychází nákladem 800 kusů.

zámek Plumlov

www.plumlov-zamek.cz

email: kjenesova@seznam.cz

Srdečně zvou:

Informace na tel.: 773 444 500, 775 999 815

Klubové zařízení Plumlov

Myslivec a karikaturista zachránil tisíce mládat zvěře

Je to pohled za humna, mimo VLS, ale někdy je dobré se porozhlédnout kolem. A tahle zpráva vážně stojí za to, protože je důkazem, že dobří lidé ještě nezmizeli. Hrdinou tohoto příběhu, který publikovala liberecká redakce MF Dnes, je lesník, myslivec a karikaturista Petr Slaba, kterému každoročně vadily masakry zvěře při senosecích, a tak přišel s nápadem, který zachránil život již tisícům zvířat. Spustil iniciativu „Zachraň zvíře před sekačkou,“ která se rozšířila do celé republiky

Naštvaný a frustrovaný z obětí senosecí začal oslovovat zemědělce, sháněl dobrovolníky na pročešávání luk, založil facebookovou stránku a oslovil i ministerstvo životního prostředí. A všechno se rozeběhlo.

Iniciativa funguje na principu dob-

rovolné spolupráce tak, že po ohlášení plánované senoseče myslivci s dobrovolníky inkriminovaný prostor předem projdou a „vyčistí.“ Organizace probíhá jak přímo domluvou přes sociální síť, tak nově přes speciální webovou aplikaci na internetové adrese <https://senosec.czu.cz/>, kde se registrují dobrovolníci, myslivci a senoseče zde hlásí zemědělci.

Petr Slaba žije a pracuje v Dubé na Českolipsku. Vedle lesa a zvěře se věnuje také svému koníčku, kterým je kresba. Jeho kreslené vtípy a karikatury můžete pamatovat například z humoristického týdeníku Trnky Brnky. Dobrovolnická skupina „Zachraň zvíře před sekačkou,“ kterou vytvořil, má dnes již přes 4 200 registrovaných členů.

V Brdech nepodpoříme jakékoliv stavební aktivity, řekl ředitel VLS Vojáček starostům obcí

Vojenské lesy a statky ČR nepodpoří v Brdech po blížícím se zrušení vojenského újezdu jako většinový správce otevíraného území žádné stavební aktivity. Uvedl to na začátku září na setkání se starosty podbrdských obcí ředitel VLS Josef Vojáček. Podle regionálního tisku zároveň zástupcům místní samosprávy nastínil investice státního podniku do podpory turistického ruchu. VLS vybudují u nově vznikající Chráněné krajinné oblasti Brdy asi pět zachytných parkovišť, umístěných po obvodu současného vojenského újezdu. Státní podnik rovněž plánuje vybudovat na své lesní správě v Obecnici infocentrum a v areálu zámečku Tři trubky dům přírody.

Prvňáci z Boleticka dostali od VLS pomůcky

Tašku plnou školních pomůcek dostalo první školní den jedenasedmdesát prvňáčků ze základních škol Nová Pec, Chvalšiny, Kájov a Horní Planá. Dárek jim předali 1. září zaměstnanci divize v Horní Plané.

„Je to již taková tradice, divize spolupracuje se školami, které se nacházejí poblíž vojenského újezdu Boletice. Školy se již léta například účastní Dětského dne

na Olšině a navštěvují je velmi často děti našich zaměstnanců,“ dodal ředitel divize Petr Král.

Na čerstvé školáky se ostatně již těší také lesníci VLS, až se s nimi setkají v rámci některého z mnoha programů lesní pedagogiky. Všem prvňáčkům kolegové z Horní Plané popřáli úspěšné vykročení do nového školního roku.

Rožnovský skanzen ožil myslivostí, představili se lesní pedagogové i trubači z VLS

Šest trubačů Vojenských lesů a statků z Lipníku nad Bečvou zahájilo v sobotu 29. srpna program akce Myslivosti zdar v dřevěném městečku v Rožnově pod Radhoštěm. Akce pro příznivce myslivosti a přírody ve Valašském muzeu v přírodě se o posledním prázdninovém víkendu zúčastnili také podnikoví lesní pedagogové. Oslavy Hubertova cechu přilákaly vedle stovek dospělých i desítky dětí. Především jim byla věnována čtyři stanoviště lesních pedagogů na louce v centru skanzenu. „Připravili jsme tematické stanoviště věnované myslivosti, kde návštěvníci mohli poznávat trofeje i rozpoznávat stopy zvěře. Hned vedle si návštěvníci mohli otestovat znalosti u rozpoznávání stromů a křovin. Pro nejmenší zde bylo připravené dřevěné puzzle. Třetí stanoviště se zakládá bylinkářství a poznáváním dřevin po hmatu přilákalo vedle dětí také seniory. U lesní dílny se pak pilně kreslilo a vyráběly dřevěné medaile,“ popsala lesní pedagoga VLS Romana Klevarová. Vedle pětičlenného týmu lesních pedagogů měli v dřevěném skanzenu napilno i trubači VLS z divize v Lipníku nad Bečvou. Od jedenácti hodin dopoledne se v Janíkově stodole konala Svatohubertská mše, kde se představili s pěveckým sborem svatého Huberta z Loučky. Vedle toho se postarali o slavnostní fanfáry při vyhlásování vítězů řezbářské soutěže. V odpoledních hodinách zatroubili klasickou starou českou loveckou hudbu a návštěvníky seznámili s neznámějšími hlaholy a loveckými signály. Celý koncert svým slovem doprovodil Ing. Jeniš, který na závěr popřál za Vojenské lesy zdar české myslivosti.

Chovatelský den 2015 přilákal davy

Steaky a guláš, prodej vyzrálého hovězího masa, výstava zvířat i zemědělské techniky a samozřejmě tombola. To byl XIX. Chovatelský den, který připravila divize zemědělské výroby VLS na pátek 19. září.

Již 19. ročník představil produkci u zemědělské správy Bražec na Karlovarsku. Na programu byla výstava chovného skotu, zemědělské techniky, ale také ochutnávky produktů z masných plemen z chovu VLS ČR. Soutěžilo se v odhadu váhy vystavených zvířat a na závěr čekala návštěvníky tombola s věcnými cenami.

Součástí chovatelského dne byl tradičně také prodej vyzrálého doupovského hovězího masa.

Zemědělská výroba VLS je zařazena do systému ekologického zemědělství a specializuje se na chov skotu masných užitkových plemen a výrobu BIO mléka. Zemědělství podniku respektuje přírodní zákonitosti se zachováním krajinných prvků a udržováním přirozené úrodnosti půdy.

U Olšiny zakončili léto se starými řemesly

Stovky návštěvníků se přišly v sobotu 12. září rozloučit s létem k rybníku Olšina. Den starých řemesel, který uspořádala šumavská divize VLS, je nalákal na historické řemeslné dovednosti a tahákem byla i gastronomie.

Uzavření letní expozice VLS na Rybářské baště totiž kolegové z Horní Plané spojili i s tradičními staročeskými jídly. Na návštěvníky přímo u rybářské bašty čekaly buchty, o několik desítek metrů

dále v restauraci rekreačního zařízení VLS i další jídla.

Velkou atrakcí bylo ruční tesání trámů, výroba lýkových lan – houžví, návštěvníky přilákaly také práce řezbářů a košíkářů. Pozornost budila i tradiční výroba lidových ozdob ze dřeva, takzvaných holubiček. Expozici historie regionu, rybářství a lesnictví v rybářské baště na Olšině během léta navštívili přes tři tisíce návštěvníků.

Tropické léto v lesích Požáry, kůrovec, i krupobití

Horké léto nadělilo lesníkům Vojenských lesů a statků celou plejádu starostí. Tropické teploty v kombinaci s minimálními srážkami zvýšily výskyt lesních požárů, především na Libavé kulminovala stále se zhoršující situace s kůrovcem, školkaři měli plné ruce práce se zavlažováním a tam, kde neřádilo sucho, přišlo třeba krupobití.

Sucho, sucho a opět sucho. Letošní léto mělo všechny parametry, které nahrávají nebezpečí požárů v lesích. Na územích ve správě VLS jich kolegové museli řešit celou řadu a hlavní příčinou byl opět „faktor člověk.“

Příčina požárů? Většinou nedbalost, ale i blesky

„Stále ten samý problém - hlavní příčinou lesních požárů byla nedbalost návštěvníků lesa, kteří období sucha a zvýšeného nebezpečí požárů rozdělávají ohně, odhazují nedopalky cigaret a vůbec obecně nerespektují pravidla pobytu v lese. V jednom případě bylo dokonce prokázáno úmyslné zapálení lesních mlazin souběžně na celkem 6 místech. Viník byl dopaden, avšak škoda v tomto případě dělala asi 350 tisíc

korun,“ potvrzuje náměstek ředitele VLS Libor Strakoš.

Největší z nich však měl na svědomí podle výsledků vyšetřování blesk. V pátek 14. srpna odpoledne poblíž Loučky u Lipníka nad Bečvou zachvátil požár strom po zásahu blesku. Oheň se ve vojenském újezdu Libavá postupně rozrostl na tři hektary lesa a zasahovat u něj musela dvacítká hasičských jednotek z Hranicka a Lipnicka. Kvůli špatně přístupnému terénu musel být na místě nasazen i vrtulník. Na pomoc zasahujícím jednotkám dorazil ještě během odpoledne z letecké základny Praha- Kbely a prováděl v intervalech asi čtyř minut až do západu slunce shozy z bambi vaku, který pojme asi tisíc litrů vody.

Dohašování požáru a jednotlivých

ohnisek trvalo celou noc. Celkem trval zásah asi 20 hodin a délka nařízeného dohledu na požářišti trvala 48 hodin. Konečná škoda byla vyčíslena na cca 600 tisíc korun.

Z Libavé ohlásili kůrovcovou kalamitu

Právě suché počasí se podepsalo na vyšším rozsahu škod u lesních požárů na území VLS. „Bohužel požáry neměly pouze charakter zahoření hrabaneky a podhoření starších porostů bez vzniku škody. Došlo ke zničení kultur, lesních mlazin a poškození starších porostů,“ dodal náměstek Strakoš.

Libavou nejvíce zasáhl i další fenomén suchého letošního léta – kůrovec. V srpnu již kolegové z Lipníku nad Bečvou hlásili kalamitní stav, který nezažili dvě desítky let. V srpnu do napadeného

Ředitel Jaroslav Nerad: Důsledky kůrovcové kalamity pocítí především naši následovníci

Pro regionální media a místní redakce celostátních sdělovacích prostředků na střední Moravě byla letošní kůrovcová kalamita na Libavé jedním z hlavních letních témat. Ředitel divize v Lipníku nad Bečvou Jaroslav Nerad i jeho kolegové museli vedle pracovních starostí trpělivě vysvětlovat, jaké jsou příčiny a souvislosti celé situace. Přetiskujeme odpovědi na otázky ekonomického zpravodaje České tiskové kanceláře v Olomouci Petra Běhala.

Jak velký je rozsah kůrovcové kalamity v lesích na Libavé?

Obecně lze konstatovat, že kůrovcem je postiženo celé území Libavé. Postižení není samozřejmě rovnoměrné a je ovlivněno lokální skladbou dřevin, věkem porostu a.j. Libavá je, ale pouze, částí oblasti Nížkého Jeseníku, kde jsou lesy postiženy kůrovcovou kalamitou, už mnoho let.

Co je příčinou kalamitního stavu?

Prvotní příčinou této kalamity je

dlouhodobý srážkový deficit. Ten trvá již od roku 2003, jeho vyvrcholením však bylo letošní léto s více než dvaceti tropickými dny i nocemi. Suchem oslabené porosty se nejsou schopny bránit napadení lýkožroutem smrkovým a severským. V těchto podmínkách samozřejmě působí na lesní porosty ve zvýšené míře i dřevokazné houby, zvláště václavka. Některé stromy ale nevykazují žádné napadení parazity a usychají, protože po letech sucha přišlo extrémní sucho a to již nejsou schopny přežít. Sucho tohoto léta postihlo viditelně i listnaté porosty, které opadávají a v tuto dobu ani nevíme, které stromy přežijí.

Jaká opatření provádíte, aby se situace dál nezhoršovala?

Snažíme se urychleně zpracovat napadené stromy i těžební zbytky. Instalujeme lapače, lapáky k odchytu i monitoringu kůrovců. Při obnově lesa používáme pestřejší skladbu dřevin a snažíme se postupně obnovovat

zaniklé vodní nádrže, aby se zadrželo více vody v oblasti.

Jak se kalamita promítla v těžbě dřeva?

Kalamity vždy narušují bilanci těžeb. Plánovaná těžba u divize VLS Lipník n. B. by měla být ve výši 180 tis. m³ dřeva. V tomto roce vlivem výše uvedených skutečností je za sedm měsíců vytěženo 260 tis. m³ a ještě není konec. Odhadujeme, že těžba v tomto roce přesáhne hranici 400 tis. m³ dřeva.

Je možné vyčísřit škody, které kůrovec v lesích na Libavé způsobil?

Vyčíslení škody je velmi problematické. V tento okamžik můžeme mluvit o nižší realizační ceně za kůrovcové dřevo a vyššími náklady na pěstební činnost, ale hlavní je, že je znemožněna kontinuita vyrovnanosti těžeb a to pocítí především naši následovníci.

lasti, že začínají být postižené i listnaté porosty," uvedl ředitel divize VLS v Lipníku nad Bečvou Jaroslav Nerad.

V Boleticích tropilo škody krupobití

Počasi „zatápělo“ lesníkům VLS ale také v lokalitách, kde dlouhodobé problémy se suchem nemají. Zatímco moravská Libavá byla oblastí, kde během léta spadla jen desetina dlouhodobého srážkového průměru, šumavský vojenský újezd Boletice patří k oblastem bohatým na srážky i vodní zdroje. Divizi v Horní Plané v létě nadělily škody naopak bouřky – konkrétně krupobití. Šlo o malý lokální zásah, který byl však o to intenzivnější. U obce Kájov na hranici vojenského újezdu se zde v červenci snesly z nebe do lesa kroupy o velikosti golfových míčků a výrazně poškodily místní borové porosty.

„Vlivem krupobití došlo k masivnímu prořidnutí korun borových porostů, které zřejmě vlivem nižších srážek během léta začínají prosychat,“ potvrdil ředitel divize Petr Král.

S horkem se potýkali i školkaři. Aby před ním uchránili produkci sazenic, běžely v tropickém počasí například zavlažovací systémy ve Lhotě u Staré Boleslavi na plný výkon denně až do vyčerpání rezervoárů vody.

lesa museli nasadit 15 harvesterových uzlů a měsíční těžba se u divize pohybovala okolo 50 tisíc m³ dříví.

„Běžná roční těžba u naší divize by

byla 200 tisíc metrů krychlových, ale už v polovině srpna jsme byli na 260 tisících a nevíme, kdy se to zastaví. Navíc to sucho už je tak chronické v této ob-

Tříhektarové spáleniště, škoda 600 tisíc korun, několikahodinový boj dvaceti hasičských sborů. To byl srpnový požár u Louček na Libavě.

Olšinská dvanáctka Pohár zůstal v Plané

Dvanáct disciplín, deset týmů, v každém z nich patnáct lidí. K tomu davy podporovatelů, kopec zábavy, trocha deště a někdy hodně adrenalinu. A občas také trocha krve, pot, ale žádné slzy. To byla „Olšinská dvanáctka 2015“ – vnitropodnikové soutěžní klání jednotlivých organizačních složek Vojenských lesů a statků ČR, které se coby nový koncept zaměstnaneckého dne odehrálo ve čtvrtek 3. září v rekreačním zařízení Olšina na Šumavě. Hostitelé z divize v Horní Plané nakonec plně využili výhody domácího prostředí a na sklonku dne zvedli nad hlavu nablýskaný „Olshinacup“ pro vítěze.

Program na Olšině začal dopoledním tréninkovým kempem, ve kterém si mohli disciplíny vyzkoušet jak závodníci, tak i ostatní návštěvníci. Bylo jich celkem dvanáct – závodilo se v paralelní jízdě na raftech s letným startem na rybníku, střílelo z kuše i luku, z míčových her týmy čekal nohejbal a volejbal, vybrané specialisty laserová střelnice a svezení na rodeovém trenážeru. Pro siláky pak byl připraven bunjeerunning (test, jak daleko dojdou

proti vůli gumového lana přivázaného k tělu), přetahování lanem a lanová dráha mezi stromy. Skok do dálky se měřil vždy celému patnáctičlennému týmu, zato finálová disciplína dne, po jídání knedlíků se svíčkou, čekala jen jednoho vybraného borce.

A odpoledne začalo vše naostro pod přísným dohledem rozhodčích. Deset týmů v deseti barevně odlišených dresech své soupeře rozhodně nešetřilo. Například v závodech raftů se tým ředitelství dopustil vůči mírumilovné posádce Karlových Varů otevřeného aktu pirátství. Zákeřný útok však bukanýrskému kapitánovi Liboru Barákovi a jeho krvežíznivé posádce vítězství nepřinesl.

Rafty ovládli nakonec mořští vlci z Mimoně, s kuší v ruce si nejlépe poradili ostrostřelci od „strážáků“ a z ředitelství, a ve volejbale zase pomalu začala vystrkovat růžky Horní Planá, která následně zvítězila i v disciplíně Bungee running (Což vyvolalo kuloární diskuse

OLŠINSKÁ DVANÁCTKA 2015

Pořadí	Tým	Body
1	Horní Planá	960
2	Karlovy Vary	765
3	Mimoň	710
4	ŘSP	565
5	Hořovice	550
6	Správa lesních školek	545
7	Plumlov	495
8	Divize ostražky a služeb	475
9	Divize zemědělské výroby	400
10	Lipník nad Bečvou	385

Fans Olšiny? Karlovarský bílý balet!

Nebyl to jen soubor týmů, ale také soubor fanoušků, kteří svoji patnáctku na Olšinu přijeli podpořit. V neformálním klání podporovatelů jednoznačně zvítězil „Bílý balet z Karlových Varů“, který hnal svůj tým za vítěznými stupni nejemotivněji, nejhlasitěji a za doprovodu dovezeného bubnu. Kam vstoupili Karlovarští, platilo heslo slavné hymny FC Liverpool: „You'll never walk alone.“

o možné nadbytečnosti nákladů na těžná koňská spřežení při lesních pracích na této divizi).

Domácí následně excelovali také na laserové střelnici a závody se postupně začaly měnit v hon ostatních družstev na šumavské kolegy v zelených dresech. Rodeo na elektronickém treňažeru pak vrátilo do hry kovboje z ředitelství. Obzvláště vedoucí oddělení podpory prodeje Roman Obersteiner dokazoval, že kdyby se narodil někde v Texasu, nemusel se obtěžovat studiem práv.

Na lanové dráze nechali soupeře za zády Karlovarští, lukostřelba ale následně potvrdila dominanci Horní Plané.

A když borci v zelených dresech vyhráli v nohejbale, skoku z místa i v přetahování lanem, stala se závěrečná disciplína, po jídání knedlíku se svíčkovou omáčkou, již jen soubojem o další příčky.

Finále u dlouhého stolu pro desítku borců, co se nebojí hodovat, bylo skvělým finišem a přehlídkou různých stylů – od jedení rukama s namáčením celého knedlíku v omáčnicku, po decentní úchop příboru se zdviženými malíčky, splňující nejpřísnější kritéria etikety stolování.

Vyhrály Karlovy Vary. Jejich borec spořádal za mohutného povzbuzování bílého týmu úctyhodných 28 knedlíků.

Že je, řečeno s nadsázkou, lepší některé kolegy šatit než živit, ale prokázali také Hořovice a „školkaři“.

S pohárem nad hlavou tak při závěrečném ceremoniálu křepčili domácí, stříbro si odnesl semknutý „bílý balet“ Karlovy Vary za svůj celodenní vyrovnaný výkon, kterým obsazoval ve všech disciplínách čelní příčky. Bronz vybojoval červený tým z Mimoňe.

A se soumrakem nad Olšinou se rozjela zábava, kterou první hodinu a půl táhla skupina the Queen Revival, skvěle interpretující hity legendárního britského rockového kvarteta.

Družstvo Lesů ČR z Konopiště vyhrálo Lesnickou všestrannost 2015

Václav Hlaváček, Miroslav Kadlec a Zdeněk Záhořík z lesního závodu Lesů České republiky Konopiště jsou pro letošní rok po všech stránkách nejlepšími lesníky. Vyplývá to z výsledků soutěže Lesnická všestrannost 2015, kterou od středy 24. do čtvrtka 25. června pořádala karlovarská divize Vojenských lesů a statků ČR v areálu střelnice v Lučinách na Doupově. Odborným partnerem akce, které se zúčastnilo deset tříčlenných družstev z různých lesnických organizací z Česka i Slovenska, byla lesnická a dřevařská fakulta České zemědělské univerzity.

Za vítězi z Konopiště se na druhém místě umístili soutěžící lesní správy Dolní Lomnice hostující karlovarské divize VLS, bronz připadl jedinému zahraničnímu účastníkovi soutěže – družstvu slovenského státního podnik u Vojenské lesy a majetky SR.

„Výsledky však byly velmi vyrovnané a rozhodovaly drobnosti,“ dodal Milan Suk, ředitel divize VLS Karlovy Vary, která soutěž organizačně zajišťovala.

Týmy ze všech koutů republiky ale i ze Slovenska se na Lučiny sjely, aby porovnali své teoretické i praktické dovednosti. První soutěžní den je ráno v areálu v Doupovských horách přivítali výrobní náměstek Libor Strakoš, ředitel hostující karlovarské divize Milan Suk a hlavní organizátor, šéf valeské lesní správy Zdeněk Macháček. Po slavnostním nástupu a fanfárách, které obstaral trubačský sbor „Jelení pyžmo“ z České zemědělské univerzity v Praze se šlo na věc.

Středa, první den, byla věnována teorii, ve které se porovnávaly znalosti z oboru ochrany lesa, dendrologie, semenářství a školkařství, ale také pěstování lesa, myslivosti, lesnické zoologie, či rybářství. Jako rozhodčí jednotlivých disciplín byli přítomni pedagogové z fakulty lesnické a dřevařské na ČZU v Praze. Vedle teoretických znalostí závodníci čekali i těžba dřeva na harvestorovém simulátoru.

Po ukončení prvního dne proběhlo vyhodnocení průběžných výsledků soutěže, pouze však do 3. místa. Všichni ostatní byli čtvrtí.

„Lesočeši“ z Konopiště, domácí z lesní správy Dolní Lomnice a třetí „východňarské“ družstvo VLM SR. To bylo pořadí na cílové pásce.

Po večeři se konalo posezení na střelnici. Diskuze nad dobrým pivem se protáhla do pozdních hodin.

Praktické dovednosti si závodníci změřili druhý den ráno. Začínalo se střelbou z brokových i kulových zbraní, pokračovalo výměnou řetězu motorové pily na čas a řezáním dřeva „kaprem“. Finálovou disciplínou byl hod sekerou na cíl, ve kterém se již projevila družná atmosféra soutěže naplno, když každý fandil každému.

Ještě před vyhlášením výsledků schlédli všichni přítomní ukázkou no-

vých technologií jako např. dronů, které představili inženýři z VUT Praha. K vidění byl i scanner, který má rozeznat hnilobu stojících stromů. Ukázka byla připravena pracovníky z ČZU Praha.

Při odpoledním vyhlášení celkových výsledků pak tři vítězné týmy obdržely z rukou děkana fakulty lesnické a dřevařské ČZU v Praze Marka Turčániho poháry vyrobené z parozí, organizátoři z VLS pak předali věcné ceny - pilu Husqvarna pro každého člena družstva šampionů, pro druhé a třetí místo sekery Fiskars.

Soutěž Lesnická všestrannost obnovily VLS po několikaleté pauze. Její poslední ročník se konal v roce 2007 v Ralsku.

„Zájem o letošní ročník nás mile překvapil a motivuje nás k úvahám o pravidelném pořádání. Lesnická všestrannost je jedinou tuzemskou akcí tohoto typu, kde si svoje znalosti a dovednosti mohou změřit profesionálové z praxe,“ dodal výrobní náměstek ředitele VLS Ing. Libor Strakoš.

*Kristýna Adámková,
divize Karlovy Vary*

Dřevosochařská soutěž VLS oživila Budějovice i Olšinu

První ročník řezbářské soutěže Oslava dřeva a lesa, který pořádaly Vojenské lesy a statky ČR společně s městem České Budějovice a Nadací Dřevo pro život, má vítěze. Stal se jím Tomáš Dostál, zvaný Bosambo. Jeho sochu Flór ocenila porota složená z ředitele VLS Josefa Vojáčka, náměstka budějovického primátora pro kulturu Jaromíra Taliře a uznávaného sochaře Davida Farrella. Diváckou cenu si odvezl zase do Štipoklas u Týna nad Vltavou Jiří Nekola. Z bezmála tisícovky hlasujících obyvatel a návštěvníků jihočeské metropole se pro jeho sochu obří vážky vyslovila více než třetina. Slavnostní vyhlášení vítězů na historickém náměstí Přemysla Otakara II v neděli uzavřelo týdenní řezbářský maraton, který se do Budějovic přesunul na víkend z rekreačního zařízení VLS Olšina u Horní Plané.

Čtyři dny nejdříve motorové pily zněly u rybníku Olšina u hranice vojenského újezdu Boletice, kde měl každý soutěžící v pondělí připravený dubový dvoumetrový monolit o průměru 60 centimetrů. V pátek 17. června se pak řezbáři se svými díly přesunuli na historické náměstí v Českých Budějovicích. Sochy zde dodělávali přímo před zraky

veřejnosti v rámci letošních oslav 750. výročí založení jihočeské metropole. Stovky místních obyvatel, ale i návštěvníků města z tuzemska i zahraničí tak mohly sledovat osmičku předních českých dřevosochařů přímo v akci. A nejen sledovat, na výtvoře Petera Dundeka, Tomáše Bosambo Dostála, Ondřeje Drábka, Martina Cigánka, Jana Rázka,

Zdeňka Matyáše, Petra Parische či Jiřího Nekoly mohli sami vyjádřit svůj názor v diváckém hlasování. Toho se nakonec zúčastnila bezmála tisícovka diváků, přičemž mimořádně aktivní byly hlavně zahraniční turisté. Na hlasovacích lístcích tak v závěru byli respondenti z Německa, Holandska, ale třeba i z Japonska. Mezi návštěvníky akce s přehledem zvítězil Jiří Nekola s efektním ztvárněním vážky na podstavci s dvoumetrovým rozpětím křídel.

„Hodně dělám figurální tvorbu, zde ale bylo zadání Flóra a fauna v českých lesích. Proto jsem zvolil právě vážku. Dokonce jsem jednu i chytil u vody, abych měl dobrou předlohu a mohl odpozorovat všechny detaily,“ dodal divácký šampion, který skutečně soutěžní dny na Olšině i v městě absolvoval se sklenicí s reálným hmyzím exponátem, jehož podobu převáděl do nadživotní velikosti.

Odborná porota složená z ředitele VLS Josefa Vojáčka, náměstka primá-

tora Jaromíra Taliře a sochaře Davida Farrella však dala přednost výtvoře Tomáše Bosambo Dostála s názvem Flór – soše, která měla rub i líc, protože z čelního pohledu ztvárňovala ladné křivky rostliny, kdežto její odvrácená část byla vyobrazením mystických tváří.

„Protože faunu dělá skoro každý, rozhodl jsem se utéci poněkud do abstrakce, k floře. Ale jelikož mne mrzelo, že to nebude žít, tak jsem se na druhou stranu vytvořil příběh – obličej, který je duchem flory. A protože je to mužský obličej, tak to není Flora, ale Flor,“ popsal své dílo absolutní vítěz.

V rámci programu oslav 750. výročí založení města České Budějovice se společně s řezbáři představili i lesní pedagogové Vojenský lesů a statků ČR. Ti především dětem nabízeli po tři horké dny seznámení s lesem, dřevem, zvířaty i lesnickými pracemi. Součástí doprovodného programu byly tvořivé dílny, kde si děti vyzkoušely výrobu dřevěných placek, čekaly je soutěže a další aktivity. A nejen děti – živý zájem o prezentaci podnikové lesní pedagogiky projevovali i dospělí – především mladší návštěvníci prázdninových Českých Budějovic, ale i zahraniční turisté, kteří se

zajímali především o českou myslivost.

Vojenské lesy a statky ČR, s. p. chtěly pořádáním celé akce především představit veřejnosti dřevo jako materiál z obnovitelných zdrojů. „Chtěli jsme, aby se lidé více zamysleli nad tím, co dřevo a udržitelné hospodaření v lesích představuje pro společnost. Pokud vytvoříte kamennou sochu, navždy ten materiál zmizí z přírody. U výtvoře ze stromu však nahradí použitý materiál

nový strom. To se nám touto akcí, myslím, povedlo. Určitě na ní budeme chtít navázat,“ řekl ředitel VLS Josef Vojáček.

„Umělecké zpracování dřeva přináší radost, užitek pro lidi, kteří mohou zhlédnout um umělců a tím také přinést nějaké poselství, odkaz, či zprávu pro místní region. Z téhle akce vznikne jistě i řada nových přátelství,“ uzavřel po nedělním finále sochař David Farrell.

Tomáš Bosambo Dostál - absolutní vítěz

OPTIMALIZACE ÚJEZDŮ K dohodě o majetku pro obce již došlo, konečné slovo bude mít vláda

Optimalizací vojenských újezdů dojde vedle úplného zrušení újezdu na Brdech také ke zmenšení ostatních VÚ. V Boleticích se to bude týkat čtvrtiny plochy, újezd Březina o 5 procent, Hradiště 15 procent a nejvíce se změny dotknou Libavé, která přijde o bezmála třetinu své plochy. Vznikne zde šest nových obcí, na které přejde část majetku VLS a ministerstva obrany, další bude převeden v rámci přičlenění sídelních míst k již stávajícím obcím.

Ke změnám dojde na základě zákona č. 15/2015 Sb., zákon o hranicích vojenských újezdů, který přijal parlament v tomto roce. Hlavním důvodem optimalizace vojenských újezdů je redukce počtů Armády ČR. Vzhledem k reálným potřebám výcviku vojsk, ale také k četnosti výcviku a početním stavům jednotek, přehodnotila Armáda ČR stávající počet a velikost vojenských újezdů.

V důsledku optimalizace budou obyvatelům vojenských újezdů navracena všechna základní občanská práva, když obyvatelé sídelních útvarů při neexistenci obce na území vojenského újezdu nemohou v současné době volit ani být voleni do zastupitelstva obce a nemohou vlastnit ani nemovitý majetek. Stávající sídelní útvary budou přičleněny k již existující obci anebo vytvoří vlastní obecní samosprávu. Nově vzniklých obcí může na základě rozhodnutí obyvatel vzniknout celkem šest, nejvíce, celkem tři, na územích v současnosti

včleněných do újezdu Libavá.

Obec jako základní územní samosprávné společenství občanů ke své existenci potřebuje kromě obyvatel také své katastrální území a především majetek. První dva atributy budou naplněny vyčleněním sídelních útvarů mimo vojenské újezdy. Na základě jednání optimalizační komise s přípravnými výbory nově vznikajících obcí a starosty již existujících obcí došlo k vymezení majetku Vojenských lesů a statků ČR, s.p. a majetku Ministerstva obrany a jemu podřízených organizací, který bude převeden na nově vznikající obce, případně, který převezme stávající obec při připojení sídelního útvaru. Nyní seznamy majetku navrhovaného k převodu podle zákona č. 15/2015 Sb. předloží ministerstvo obrany k projednání a schválení Vládě ČR. Kabinet tak rozhodne v konečné instanci o tom, jaký bude rozsah převáděného majetku. Nemovité a movité věci určené

Zmenšení územní vojenských újezdů v důsledku optimalizace dle zákona č. 15/2015 k 1. 1. 2016

VÚ Brdy	100 procent
VÚ Boletice	25 procent
VÚ Březina	5 procent
VÚ Hradiště	15 procent
VÚ Libavá	28 procent

Nové obce na vyčleněných územích na základě rozhodnutí obyvatel sídelních útvarů

Polná na Šumavě	Boletice
Bražec	Hradiště
Doupovské Hradiště	Hradiště
Město Libavá	Libavá
Kozlov	Libavá
Luboměř pod Strážnou	Libavá

vládním usnesením následně k 1. lednu 2016 přejdou na obec.

VLS budou správcem majetku až do ustavení zastupitelstev

Prvním lednem příštího roku však starost Vojenských lesů a statků o vyčleněný majetek nekončí. Vznikající obce totiž k tomuto datu nebudou disponovat statutárními orgány, jež muse-

jí vzejít z voleb do obecních zastupitelstev. VLS tak i nadále budou spravovat majetek určený k přechodu na obec, a to až do doby předání tohoto majetku obci, ke kterému dojde nejpozději do 2 měsíců po ustavující schůzi zastupitelstva. Obec pak bude povinna uhradit našemu podniku nezbytné náklady, které v souvislosti se správou vznikly. Některé služby obyvatelům jako například zajišťování dodávky pitné vody a čištění odpadních vod budou Vojenské lesy a statky zajišťovat i po předání majetku, aby obce měly dostatek času na přípravu souvisejících správních činností. Tyto služby budeme pro obce zajišťovány na náklady ministerstva obrany, a to ve stejném rozsahu jako dosud, avšak nejdéle do 30. září 2016.

Brdy zůstanou ve vlastnictví státu, výjimkou budou komunikace a vodárny

Vojenský újezd Brdy ke dni 31. prosince 2015 zanikne zcela a na území újezdu zůstane v souladu se zákonem zachováno státní vlastnictví. Majetek nacházející se na území stávajícího vojenského újezdu Brdy tak nebude možné ani po zrušení tohoto újezdu odprodat či jinak převést mimo vlastnictví České republiky. Výjimkou jsou stavby a technická zařízení pro čerpání vody a pozemní komunikace. Tyto objekty budou na základě vládního usnesení převedeny do vlastnictví okolních obcí a komunikace na Plzeňský kraj. Pro teritorium vojenského újezdu Brdy vede v současnosti ministerstvo životního prostředí správní řízení ve věci vyhlášení chráněné krajinné oblasti Brdy (CHKO Brdy). Předmětné území je navrženo do III. zóny ochrany přírody.

Optimalizace vyřeší problémy s restitucemi, památky mohou přejít na příslušné organizace

Optimalizací vojenských újezdů dojde k vyřešení i dalších dílčích problémů jako například k vyčlenění některých území v okrajových částech vojenských újezdů, které jsou v současnosti v důsledku restitučních nároků v majetku jiných vlastníků. Tento současný stav neodpovídá zákonu č. 222/1999 Sb., zákon o zajišťování obrany České repub-

Boletický újezd se optimalizací zmenší o čtvrtinu

Z dosavadního sídelního útvaru vznikne obec - město Libavá

Území rušeného brdského újezdu zůstane státu s výjimkou komunikací a vodáren

liky, který stanoví, že na území vojenského újezdu smí být majetek pouze ve vlastnictví státu.

V důsledku změny hranic bude z území vojenského újezdu vyňata velká část vyhlášených kulturních památek.

Ty mohou být následně převedeny na příslušné organizace zabývající se péčí o tyto památky.

JUDr. Markéta Szabo,
vedoucí oddělení správy majetku

VLS v Ralsku opravily zdevastovanou kapli věnovanou patronům myslivců

Pietní místo, věnované patronům myslivců a lovců sv. Eustachovi, sv. Hubertovi a sv. Jiljí u osady Boreček v bývalém vojenském újezdu Ralsko bylo dlouhá léta spíše připomínkou pobytu sovětských vojsk. Zchátralou památku z první poloviny 18. století „zdebily“ ještě roky po odchodu sovětské armády nápisy v azbuce, v minulých měsících však díky investici Vojenských lesů a statků ČR nenávratně zmizely. Náš státní podnik nechal ve spolupráci s místní farností a obcí kapli opravit a zrestaurovat. Slavnostně bude otevřena po nezbytných terénních úpravách okolí při některé podzimní myslivecké příležitosti.

Dlouhá léta to bylo memento pobytu sovětských vojsk. V tomto roce však byla dokončena dvouletá postupná obnova, v rámci které byla opravena střecha, omítky i štukatéřské prvky, kaple

byla osazena dřevěnými žebrovanými vraty, jež chrání vnitřní malby. Do okenních otvorů byla opět vsazena dřevěná okna a především byla odborně zrestaurována nástěnná malba iluzivního oltáře, kterou provedla restaurátorka Monika Bělohávková.

Podoba objektu tak byla navržena do posledního známého funkčního stavu, ve kterém se kaple nacházela podle dobových fotografií v roce 1904.

Náklady na rekonstrukci si vyžádaly 233 tisíc korun. Díky iniciativě Římskokatolické farnosti Mimoň a občanského sdružení Drobné památky severních Čech se na obnově spolupodílelo grantem také město Mimoň a nadace VIA. Slavnostní otevření kaple plánují Vojenské lesy a statky ČR, s. p. v rámci některé myslivecké události do konce roku. Tomu by měly předcházet ještě terénní úpravy okolí kaple.

„Svatý Eustach, Hubert i Jiljí patří k mysliveckým tradicím. Plánujeme proto místo využívat k mysliveckým událostem, především by však mělo být dalším z turistických cílů Lesnického parku Bezděz. Kaple je památkou barokní krajiny, kterou kolem svého zákupského panství budovala toskánská vévodkyně Anna

Marie,“ říká ředitel divize v Mimoně Roman Vohradský.

Dnešní kaple je zbytkem menšího kostela, který ve své oboře východně od obce Brenná k meditativním účelům nechala v roce 1712 postavit Anna Marie Františka velkovévodkyně Toskánská budující kolem své zákupské residence komponovanou barokní krajinu s množstvím architektonicky velmi kvalitních staveb. Při kapli bylo zřízeno i obydlí poustevníka, který zajišťoval bohoslužebnou činnost. Poté, co Josef II. roku 1782 zrušil vedle řady klášterů i tuto poustevnu s kostelem, stavba upadla do zapomnění a zpusťla. V té době byla okolními obyvateli na stavební materiál rozebrána loď kostela a zůstal pouze presbytář. Zbytky původní stavby byly kolem roku 1904 upraveny na menší kapli. Původní vítězný oblouk presbytáře byl uzavřen dřevěnou mříží a průčelí opatřeno malbou.

Ještě na počátku 20. století byla kaple oblíbeným cílem obyvatel z okolí, dnes k ní však nevede žádná značená stezka. I to však plánují Vojenské lesy a statky v budoucnosti změnit.

Pavel Císař, divize Mimoň

Restaurátorka Monika Bělohávková v akci

V Mimoně „rozhýbali“ projekt Lesnického parku Bezděz

Do konce letošního roku by mělo dojít k označení Lesnického parku Bezděz v terénu informačními cedulemi. Na jeho území by také mělo být rozmístěno sedm informačních tabulí, mimo jiné o způsobu hospodaření v této unikátní přírodní lokalitě, ale také o historii Rečkovské lesní dráhy. A na podzim připravuje rada lesnického parku výtvarnou soutěž pro školy v okolí. Vítězný školní kolektiv pak čeká exkurze po lesích Bezdězka. „Chceme projekt lesnického parku více rozhýbat,“ říká nový předseda rady Lesnického parku Ralsko a ředitel divize Vojenských lesů a statků ČR v Mimoně Roman Vohradský k cílům, které si partneři projektu vytkli.

Historie lesnického hospodaření a využívání krajiny, ať se jedná o osídlení spojené se zemědělstvím, rybníkářstvím či myslivostí, sahá na území lesnického parku Bezděz až do 13. století.

Bezdězský park byl založen 11. května 2011 u příležitosti vyhlášení Mezinárodního roku lesů a je po Křivoklátsku a Masarykově lese Křtiny v pořadí třetím lesnickým parkem v České republice. V souladu s dohodou o jeho založení byla v pátek 17. července ustavena jeho rada. Osmičlenný sbor bude pečovat o rozvoj projektu, který má propagovat výsledky trvale udržitelného lesního hospodaření v této lokalitě.

Lesnický park Bezděz se rozkládá na ploše bezmála 18 tisíc hektarů, polovinu plochy tvoří lesy hospodářské, dále jsou zde zastoupeny lesy ochranné, které svou podstatou chrání křehkou rovnováhu stanoviště. Část lokality tvoří také lesy zvláštního určení, sloužící prioritně ochraně přírody, vodních zdrojů, či zvýšené rekreační či půdoochrannou funkci.

Dominantním vlastníkem lesních porostů je stát zastoupený Vojenský-

mi lesy a statky ČR, s.p. a Lesy České republiky, s.p., nezanedbatelný podíl představují lesy ve vlastnictví měst Bělá pod Bezdězem, Zákupy, Doksy a obce Bezděz.

Mottem lesnických parků je „Území pro přírodu i pro lidi.“ Slouží jako objekty příkladného, trvale udržitelného hospodaření v lesích a krajině v rovně ekologické, ekonomické i sociální. Toto rozmanité prostředí je domovem mnoha dnes již vzácných a ohrožených

druhů rostlin a živočichů. Lesnické parky vyhlášené na území ČR budou postupně zapojovány do mezinárodní sítě takzvaných modelových lesů a přispějí k posílení mezinárodní spolupráce a výměně informací.

Složení Rady Lesnického parku Bezděz

Ing. Roman Vohradský (předseda)

Vojenské lesy a statky ČR, s.p.

Ing. Šárka Halamová

Lesy České republiky, s.p.

Ing. Petr Válek

Město Doksy

Ing. Stanislav Bock

Město Bělá pod Bezdězem

Ing. Radek Lípa

Město Zákupy

p. Jaroslav Cinkl

Obec Bezděz

Ing. Ladislav Pořízek

AOPK ČR – RP Správa CHKO Kokořínsko

– Máchův kraj

Ing. Jana Čacká

Česká lesnická společnost

Vráž 2015 ZLATO VYSTŘÍLEL OPĚT MILAN RYBÍN

Sedm desítek zásahů z osmdesáti možných vyneslo v pátek 11. září vítězství v Poháru VLS 2015 na parcourové střelnici ve Vráži Milanu Rybínovi z lesní správy Lipník divize v Mimoně. V tradičním turnaji zaměstnanců Vojenských lesů a statků ČR za ním o jediný bod zaostal Viktor Soukup z lesní správy Obecnice, bronzovou medaili si odnesl Václav Henzlín z ředitelství divize v Horní Plané. Z hostů exceloval Václav Plachý, nejlepší ženou se zbraní v ruce byla Renata Keltnerová z Horní Plané.

Tradiční turnaj v loveckém parcoure absolvoval celkem 71 startující zaměstnanec VLS a pět hostů. V turnaji na osmdesát tečů, ve čtyřech kolech měla své jisté pouze Renata Keltnerová v kategorii žen, protože byla jedinou zástupkyní něžného pohlaví, která se v podmračeném ránu na start postavila. I tak se ale blýskla velmi solidním výkonem 41 bodů, kterým za sebou zanechala bezmála dvě desítky pánských startujících.

Pozdější šampion Milan Rybín se ujal vedení hned v prvním kole, kde trefil

devatenáct tečů. V tu chvíli s ním držel tempo pouze Tomáš Minich z hořovické divize. V druhém kole ale bylo vše jinak – do čela šel pozdější stříbrný medailista Viktor Soukup a přetahování o vítězství pokračovalo až do čtvrtého kola, kde v souboji „o prsa“ zvítězil Milan Rybín. O vítězství rozhodl jediný terč, Václav Henzlín na třetím místě dvojici rivalů doplnil s třibodovou ztrátou.

Šampion tak v podvečer za potlesku dalších závodníků převzal vedle zlaté medaile z rukou náměstka ředitele Zdeňka Mocka motorovou pilu, zbylí

Milan Rybín, vítěz Vráže 2015

medailisté převzali sekery. Z pětice hostů nejlépe páčil Václav Plachý, kterému na vítězství před Janem Vybíralem a Václavem Lidickým stačilo 60 bodů.

V celkových statistikách se střelci VLS

letos na Vráži blýskli solidní souhrnou úspěšností střelby 59 procent, přičemž výkony gradovaly v závěrečném kole, kde závodníci trefili 65 procent terčů.

Letošní Vráž se na rozdíl od minulých

let konala odděleně od zaměstnanec-kého dne, jehož nový koncept divizního sportovního klání na Olšíně proběhl o týden dříve. Pohár VLS tak byl čistě střeleckým svátkem.

Pohár VLS 2015

80 terčů, střelnice Vráž

Milan Rybín Mimoň	1. místo 70 bodů
Viktor Soukup Hořovice	2. místo 69 bodů
Václav Henzlín Horní Planá	3. místo 67 bodů
Vojtěch Velíšek Karlovy Vary	4. místo 66 bodů
Vladimír Kuchař Lipník n. B.	5. místo 65 bodů
Ladislav Zíta Hořovice	5. místo 65 bodů
Josef Semerád Karlovy Vary	7. místo 61 bodů
Tomáš Minich Hořovice	7. místo 61 bodů
Jiří Capůrka Horní Planá	7. místo 61 bodů
Vladimír Louda ŘSP	10. místo 59 bodů
Jan Švancár Horní Planá	10. místo 59 bodů

Střípky z poválečné historie VLS Hořovice

V minulých dvou článcích jsme se věnovali válečným událostem u divize Hořovice. Ze vzpomínek pamětníků jsem se nyní pokusil sestavit obrázek poválečného období 1945 – 1960. Tedy období zásadních změn ve společenském systému; nejprve poválečná euforie, ale už jen částečný návrat k prvorepublikovým poměrům se silícím vlivem komunistů a Sovětského svazu, vrcholící únorovým převratem. Temná padesátá léta, jejichž stín v lecčems přetrvává dodnes, především v násilném odtržení vlastníků půdy a drobných živnostníků od svého majetku. To vše se odráželo i v životě vojenských lesů.

V květnu 1945 byly obnoveny podniky VLS založené před válkou, a to Hořovice, Milovice, Plumlov, Malacky a Kamenice n. C. zhruba ve stejné organizační struktuře jako před válkou, bez vrcholové složky; jednotlivé podniky byly přímo podřízeny „hlavní správě“ jako orgánu MNO. Přijetím zákona č.169/1949 sb. „O vojenských újezdech“ se začala celá vojenská doktrína měnit podle sovětského vzoru, a to právě vznikem tzv. vojenských újezdů, jejichž počet se postupně zvyšoval, zejména ve vysídlených pohraničních oblastech. V červenci 1950 pak bylo vytvořeno „Generální ředitelství vojenských lesů a statků“ a jednotlivá „Podniková ředitelství vojenských lesů a statků“. K 1. lednu 1953 pak byl ustanoven „Vojenské lesy a statky, národní podnik Hořovice“ a takto byl i poprvé zapsán do podnikového rejstříku.

Poválečná léta byla obdobím častých majetkových změn. V Brdech nastaly mimo jiné dvě významné změny - v roce 1947 přibyl k VLS lesní pozemky po konfiskaci podle Benešových dekretů, kdy přešel do majetku státu celý majetek Jindřicha Schaumburga von Hanau na Hořovicku a jeho největší část přiléhající k VLS (1570 ha) byla začleněna do území LS Jince. Druhý případ nastal na opačné straně Brd, kdy k území LS Nepomuk a Mirošov připadly v r. 1948 pozemky mezi původní hranicí VLS a silnicí Borovno – Věšín; zde se jednalo o církevní majetek o rozloze cca 2100 ha. Velké a rychlé se střídající změny panovaly mimo hlavní území: např. patřila k Hořovicím v letech 1948-55 lesní správa Komorní

Hrádek v Posázaví; 1953 – 58 lesní správa Ostrovce na Písecku; 1956 – 61 postupně přibylы pozemky, na kterých dnes hospodaří LS Nouzov; od r. 1961 rozsáhlé území u Staré Boleslavi a Milovic (VVP Mladá) včetně vojenského statku.

Smutným mezníkem v životě brdského regionu byl rok 1952, kdy byly zcela vystěhovány a rozbořeny obce Padrt, Kolvín, Přední a Zadní Záběhlá, Hrachoviště a Velcí. Několik stovek obyvatel, z nichž velká část pracovala v lese, bylo donuceno své domovy opustit. Tím zanikla i lesní správa Padrt, stávající přímo u hráze Dolejšího rybníka; její území bylo rozděleno mezi LS Nepomuk a LS Mirošov. Budovy ve vystěhovaných obcích byly následně rozbořeny a na jejich místě většinou vznikly vojenské stělnice.

Podnik VLS byl po roce 1950 považován za vojenský útvar. Ředitelství byla kádrově obsazena vojáky z povolání s lesnickým vzděláním. Funkcionáři měli pravidelnou vojenskou a politickou přípravu. Pro tzv. zájmovou činnost vojáků byly hlavní politickou správou přiděleny pro podnik Hořovice např. vybavení pro 2 fotbalová, 2 hokejová a 2 volejbalová mužstva, knihy do knihovny s vojenskou a politickou tematikou, nástroje pro hudební skupinu apod. Tak jako v ostatních složkách armády museli si také důstojníci u VLS vést tzv. osobní plán (na týden s rozdělením na jednotlivé dny a hodiny), které schvaloval a plnění kontroloval náčelník, tj. ředitel. (Velmi iniciativně a vzorně údajně tento plán vedl nejmenovaný kapitán na PŘ VLS Hořovice, který na každý den měl v plánu od 8 do 9 hodin

Ing. Vágner na zkouškách barvářů v roce 1986 v Obecnici

čtení denního tisku. Úderem osmé hodiny přerušil veškerou činnost a rozevřel Rudé Právo, které odložil přesně v 9 hodin. Byl dokonce tak důsledný, že si plánoval činnost i v době mimopracovní. V některý den měl např. naplánováno od 20 do 21 hodin „koupání s Maruš“ a ve sloupci plnění poznamenáno „bylo to krásné...“)

Po sovětském vzoru se počítalo s tím, že vojska vyvedená do VVP budou zčásti zásobována z produkce VLS. Proto se u lesních správ zřizovala pomocná hospodářství, např.: LS Jince – chov kachen na Mlýnském rybníce; LS Obecnice – zahradnictví a chov včel u hájenky Prokop; LS Nepomuk – chov drůbeže a včel, zemědělský statek a zahradnictví ve Vranovicích, ovčín na Teslínech; LS Padrt – zahradnictví na Záběhlé; LS Dobřív – zahradnictví; v Hořovicích byla znárodněna pila a truhlářství. Všechny tyto provozny byly během několika let postupně rušeny jako nerentabilní.

Obecně po roce 1945 nastal odliv dělnictva z lesního hospodářství hlavně v souvislosti s tím, že se naskytla lépe placená zaměstnání v rychle se rozvíjejícím průmyslu. Ostatně s nedostatkem pra-

covních sil se potýkalo lesnictví po celou dobu socialismu; některé potřebné plánované úkoly nebyly a ani nemohly být splňovány z důvodu kritického nedostatku pracovních kapacit. To je i jeden z důvodů, proč po dobu socialismu byly poměrně nízké těžby; prostě nebyly těžební kapacity... Pro zajímavost zde uvádím pasáž z pamětní knihy LS Obecnice, rok 1955, zapsal náčelník správy Miroslav Chlupsa: „V roce 1955 značná část úkolů nebyla splněna, zejména v těžbě dřeva, přibližování a dodávkách. V těžbě pracovali pouze tři stálí dělníci. Většina těžby byla provedena pomocí pensistů – horníků, hutníků a brigádníků. V probírkách po předchozím předkácení pracovaly i ženy, zejména při loupání, neboť veškeré sortimenty mimo paliva se vyráběly mimo zimního období odkorněně. Ženy zejména na jaře před zalesňováním vypomáhaly s odkorněním mýtní těžby. Až v roce 1957 se podařilo zajistit brigádníky ze Slovenska, kteří i v dalších letech ve značné míře plnili úkoly v těžbě dřeva... Veškeré práce v přibližování, školkařství a zemědělství byly prováděny pouze koňmi. Až v roce 1960 jsme obdrželi traktor Zetor Super 50...“ Dodejme vyprávění jednoho z pamětníků, kdy na lesní správě Nepomuk dostali v této době z ředitelství avízo, že další týden jim bude do přibližování dřeva předán slon! Nastalo horečné shánění místa ustájení a zajištění potravy. Naštěstí slon dodán nakonec nebyl...

Po únoru 1948 byly proto pro zabezpečení prací ve VVP a u VLS (rovněž po sovětském vzoru) zřizovány vojenské tábory nucených prací (PTP), kam byli povoláváni tzv. nepřátelé lidu – politicky nespolehlivé živly z řad studentů, umělců, klerikálů, buržoazního původu, synové tzv. vesnických boháčů (kulaků), kterým dělnická třída nesvěřila zbraně a převychovávala je těžkou prací. Pro VVP a VLS v Brdech vznikl tábor PTP ve Svaté Dobrotivě, ale „lágry“ pro pětápáky pracující v lese byly rozmístěny i v různých dalších lokalitách, např. u Lázkého rybníka. Zde umístění vojáci pracovali v těžbě dřeva, pěstební činnosti, opravách i výstavbě lesních a vojenských cest, stavbách pro vojenské účely, v lomech, při výstavbě nových bytových kapacit (v té době „finských domků“) apod. Ostatně bytová výstavba byla po celé období socialismu

hlavní motivací pro nábor nových pracovníků...

Z důvodu snahy o získání kvalifikovaných lesních dělníků bylo zřízeno učňovské středisko při malé lesní správě Valdek v bývalé turistické chatě na Valdeku v letech 1950 – 52 (poté bylo přesunuto k VLS Lázně Kynžvart). Jedním z jeho absolventů je též Ing. Antonín Roháček, který zde zahajoval svoji profesní dráhu lesníka; po letech se do zdejšího kraje vrátil a literárně zpracoval své zážitky z oněch dvou let strávených na Valdeku v půvabné knížce „Brdské vzpomínání“ a později v dalších knihách.

Vhodné kádrové obsazení funkcionářů VLS bylo v padesátých letech velmi důležité, jak tomu odpovídají i časté organizační a personální změny. Nejjednodušší způsob, jak se zbavit kádrově nevhodných pracovníků, bylo provedení reorganizace. Ta první byla uskutečněna v roce 1950. Při ní byly zrušeny dosavadní správy – tím se stali nadbytečnými jejich vedoucí, většinou letití praktici – lesní radové, kteří byli buď přemístěni nebo propuštěni. Zaveden byl systém tzv. „malých správ“, který trval sice jen zhruba dva roky, ale tím bylo možno opět kádrovým sítem vybrat ty vhodné zpět na místa vedoucí velkých správ. „Malé správy“ byly tyto: Podluhy, Valdek, Velcí, Drahlín, Octárna, Skelná Huť, Záběhlá, Varta, Vranovice, Padrt, Kolvín,

Dobřív, Strašice, Tři Trubky, Svatá Dobrotivá – celkem 15. Od roku 1952 pak již trvale bylo v Brdech 5 lesních správ – Jince, Obecnice, Nepomuk, Mirošov, Strašice (jediná výjimka byla v letech 1953-55 lesní správa Teslíny). Ještě jedna organizační změna nastala po sovětském vzoru: v letech 1955 – 58 byla v rámci správ zrušena polesí a vedoucí správy přímo řídil 8 – 9 hajných, z nichž každý měl specializaci buď na těžební nebo na pěstební činnost. Toto oddělení těžební a pěstební činnosti nebylo tak důsledné jako ve stejné době u státních lesů a zanedlouho bylo zavrhnuto jako nevhodné. Od roku 1958 až do roku 1974 pak byla prakticky neměnná organizační struktura: podnikové ředitelství Hořovice – správa vojenských lesů (SVL - Jince, Obecnice, Nepomuk, Mirošov, Strašice, Nouzov, Lipník) – na každé správě tři lesní obvody (polesí) – na každém polesí zpravidla 3 lesní okrsky. Až v roce 1974 byl redukován počet polesí a lesnických úseků v rámci stávajících lesních správ. Pro ilustraci ještě opět citace z obecnické pamětní knihy: „Po řadě předcházejících organizací vznikl v roce 1955 nový celek - Vojenská lesní správa Obecnice. Správa vznikla sloučením 3 malých správ a sice ze správy Drahlín (ved. Ing.Král K.), Octárna (Ing.Korber V.) a Skelná Huť (Tichý K.) Tito pracovníci tvořili pak vedení nového celku ve složení: Ing.Korber – náčelník správy,

Maršál Malinovský v civilu a rádiovce na zámku Tři trubky

Výřad pěti jelenů při návštěvě maršála na Třech trubkách

Tichý K. - zástupce, ing. Král - hospodář. Soudruh Tichý byl posléze přeložen na PŘ VLS Lázně Kynžvart a nahradil jej npor. Ing. Václav Kůst. Ing. Král odešel pracovat jako technik na pilu Rudných dolů, ve funkci hospodáře jej nahradil z lesnického okrsku F. Mikulka. V této době byl již podnikovým ředitelem kpt. ing. Bořivoj Rára. Dnem 30. 11. 1955 odešel z osobních důvodů ing. Korber a ve funkci náčelníka nastoupil dnem 25. 11. 1955 kpt. Miroslav Chlupsa. Dodejme, že pan Chlupsa vydržel ve funkci vedoucího správy až do svého odchodu do důchodu v prosinci 1988, tj. plných 33 let.

Závěrem bych se rád zmínil o dvou významných osobnostech, které sloužily u vojenských lesů v Brdech v oné době. **Jan Pěničák** - pracoval na lesní správě Dobřív již v předválečné době, jako

její vedoucí pak od roku 1945 do roku 1952. Později pracoval ve službách Ústavu pro hospodářskou úpravu VLS, pro který např. vyhotovil generelní typologický průzkum na LHC Mirošov, Strašice a Obecnice v letech 1960-63. Byl významným pěstitelům lesa, nositelem Řádu práce a autorem různých odborných publikací, např. „Zalesňování kalamitních holin“ (1958) nebo „Štěrbínový sazeč a jeho použití“. Jeho praktické zkušenosti ze zmíněných publikací jsou i dnes velmi zajímavé a poučné, stejně jako doporučení vyplývající z jeho typologického průzkumu.

Doc. Ing. Josef Vágner, DrSc. (1928 - 2000) - tento vsuktu renesanční člověk (celý život si doplňoval znalosti dalším studiem; byl uznávaným zoologem,

spisovatelem a fotografem; hovořil rusky, německy, anglicky, francouzsky a svahilsky) začínal svou profesní dráhu lesníka (po studiu na VŠZ) v Mirošově, kde působil jako náčelník správy vojenských lesů v letech 1952 až 1958. Poté odešel blíže svému rodišti do Svobody nad Úpou, kde byl učitelem na lesnickém učilišti. V té době začal pracovat na splnění svého velkého klukovského snu: poznat Afriku a zároveň vybudovat u nás ZOO specializovanou na africkou zvěř. Je obdivuhodné, že se mu to v plné míře podařilo. V roce 1965 se stal ředitelem ZOO Dvůr Králové nad Labem a v celkem devíti expedicích do Afriky a Asie dovezl do Safari téměř 2000 kusů zvířat. Při svých výpravách byl šestnáctkrát zraněn, z toho dvakrát těžce. Několikrát onemocněl malárií a následky zanechala i hepatitida a bilharioza. Po odchodu do invalidního důchodu v roce 1983 pokračoval zejména v literární činnosti. Celý život byl též vášnivým myslivcem; udržoval trvalý kontakt se svými bývalými kolegy z VLS hlavně prostřednictvím myslivecké kynologie - byl též dlouholetým předsedou Klubu chovatelů barvářů. Ten, kdo zažil jeho vyprávění při různých příležitostech - akcích klubu, ten nikdy nezapomene...

Václav Pernegr, divize Hořovice

1. zkouška barvářů na Antošově palouku v roce 1961 (Ing Vágner první zleva)

REČKOVSKÁ LESNÍ DRÁHA PROCHÁZELA CELÝM RALSKEM

Již dávno zanikla, koleje zmizely, parní lokomotiva skončila po válce na šrotišti železničních opravárenských závodů na Slovensku, přesto v Ralsku lesní průseky, násypy i podjezdy připomínají, kudy vedla, a kdokoliv se tak může vydat po její trase. Rečkovskou lesní dráhu bude také připomínat jeden z turistických informačních panelů, který zde v rámci projektu Lesnického parku Bezděz instalují Vojenské lesy a statky ČR.

Na počátku dvacátého století se pro dopravu vytěženého dříví do místa jeho zpracování často využívaly lesní úzkokolejné železnice.

Rozhodnutí hraběte Adolfa Waldsteina o výstavbě Rečkovské lesní drážky, která protínala rozsáhlé lesní území mezi Hradčany a Rečkovem a byla tak nejdelší železnicí tohoto typu v severočeském pohraničí té doby, padlo v roce 1904.

VÝSTAVBA A VYBAVENÍ TRATI

Jako dodavatel byla v roce 1913 vybrána pražská firma Orenstein & Koppel, která vypracovala projekt, vybudovala trať a dodala i vozy s lokomotivou.

Trať dráhy začínala na pile v Rečkově, vedla kolem rybníka Kozince, poté

stoupala Černou roklí na Kozinec, odkud pokračovala přímým směrem k hájovně Radechov, kde bylo zřízeno nákladíště. Odtud se dále klikatila pod Lysou horu, kde vstupovala do strážovského revíru. V roce 1925 byl dostavěn poslední úsek, kterým trať pokračovala okolo loveckého zámečku na Strážově, aby skončila 200 m před vesničkou Hradčany. Původně měla trať pokračovat až do Srní (38 km), k tomu již nedošlo.

Srdce celé tratě bylo u pily na Velkém Rečkově, kde byla zřízena výtopena a studna. Na celé trase se nacházelo několik výhyben a na různých místech byla zřizována sezónní nákladíště. U rečkovské pily byla výhybka s odbočkou k nákladíšti ČSD.

VOZOVÝ PARK

Dopravu na trati zajišťovaly dvě parní lokomotivy - dvouspřežní tendrovka od firmy Krauss (č. 5196) a trojspřežní lokomotiva od firmy Orenstein & Koppel (č. 7063), šlapací drezína a více než 30 dvounápravových vagonků. Šlapací drezína v obdobích sucha následovala každý vlak a její posádka, vybavená lopatami a velkými plácačkami, likvidovala ohniska požáru, způsobená projížděcími parními lokomotivami. Dráha měla k dispozici i několik vagonů s podlážkami a lavičkami pro exkurze převážně žáků lesnických škol. V době své největší slávy v letech 1928-1930, kdy úzkokolejka dokázala ročně přepravit více než 120 000 m³ dřeva (na vagony bylo dřevo nakládáno buď ručně, nebo ručními nakladači!), projížděly tratí až čtyři páry vlaků za den. Celou vlakovou soupravu, která dosahovala délky až 150 m, obsluhovalo pouze pět lidí: strojvedoucí, topič a tři brzdáři. Během hospodářské krize obsluhoval brzdy pouze jeden muž, kterému vypomáhal topič.

UKONČENÍ PROVOZU

Trať rod Waldsteinů pronajímал včetně pily postupně podnikatelům Lustigovi, Pickovi, Umbraunovi a Pušmanovi. Po roce 1945 byla pila i úzkokolejka znárodněna a stala se majetkem čs. státu. Velký požár pily v roce 1947 předznamenal i zánik úzkokolejky. Poslední jízdy se konaly v roce 1950.

Po drážním tělese zbyly jen dlouhé lesní průseky, z nichž některé jsou dnes využívány jako lesní cesty. Vzhledem ke zpřístupnění bývalého vojenského prostoru lze projít celou trasu lesní železnice, která vede krásnou lesní krajinou a její návštěvu lze jen doporučit.

Jan Kobr,
vedoucí lesní pedagoga VLS

Jan Čáka: Spisovatel s přídomkem „brdský“

Domnívám se, že na stránkách tohoto časopisu je vhodné připomenout malíře, grafika a spisovatele pana Jana Čáku, který v červnu dovršil 86 let svého věku. K podstatnému jménu „spisovatel“ je zde na místě uvést přídomek „brdský“. Vzhledem ke svému příbramskému bydlišti a své objevitelské, tulácké povaze byly pro něj totiž Brdy po celý život srdečním územím...

Pan Čáka vystudoval Státní grafickou školu v Praze, oddělení užité grafiky a knižní ilustrace. Ke své výtvarné profesi přidal záhy i literární činnost, zaměřenou především k historii a etnografii kraje, v němž žije. Kromě řady drobných publikací mu vyšlo třináct knižních děl, z nichž pět je přímo o Brdech a Podbrdsku. Jeho knihy jsou doplněny řadou fotografií, mapek, panoramat apod. První knihou je „**Po Brdech se chodí pěšky**“, zabývající se územím od Litavky ke Zbraslavi, tedy Hřebeny. „**Brdské tou-**

láni“ je o jižních (třemšínských) Brdech. „**Podbrdskem od městečka k městu**“ a „**Obrázky z Podbrdsku**“ popisují Podbrdsko. A konečně pro nás nejvýznamnější knihou jsou „**Střední Brdy – krajina neznámá**“, která vyšla v roce 1998. Tato kniha je pro brdské vojenské území divize VLS Hořovice takřka vyčerpávající studnicí historických údajů o celém našem území. Jak rád říkám: „**Potřebuješ-li něco zjistit z historie či místopisu středních Brd, podívej se do Čáky, tam je všechno...**“

V souvislosti se současným procesem opouštění Brd armádou po devadesáti letech je ještě vhodné připomenout slova pana Čáky z listopadu 2011, tedy z doby, kdy se rušení újezdu začalo připravovat: „...*Jisté je, že tento jedinečný lesní komplex byl armádou uchráněn od současného největšího nebezpečí, které naše hodnotné krajiny ohrožuje – od civilizační devastace. Plně se stavím proti realizaci jakýchkoli developerských projektů na tomto území a umožnění ničím neomezeného vjezdu motorových vozidel...*“

Chtěl bych na tomto místě panu Čákovi poděkovat za jeho celoživotní objevování a publikování regionální historie a do dalších let mu přeji hlavně pevné zdraví!

Václav Pernegr, divize Hořovice

V Doupově měly děti otevřeno během školy i o prázdninách

Zaměstnanci karlovarské divize VLS připravili na konci loňského školního roku hned několik programů lesní pedagogiky. Les a práci lesníků poznávaly děti od předškoláčků až po budoucí maturanty. Osvěta pro děti i rodiče nechyběla ani na tradiční Chovatelské výstavě trofejí v Lučinách a dětské hlásky zněly lesem i o prázdninách, když sem zavítali táborníci z okolí.

„*S dětmi pracujeme na Doupově dlouhodobě a koncepčně. Pokud je povedeme již od mládí k lásce a úctě k přírodě a lesu, máme velkou naději, že si toto porozumění ponесou dále do života,*“ říká ředitel divize Milan Suk.

Děti z Valče už vědí, jak a proč chránit malé stromky

V Bukovině přivítali lesní pedagogové 21 dětí z 1. až 5. třídy Základní školy ve Valči. Po milém zahájení programu u srubu, kdy se každý svěřil se svými dosavadními zkušenostmi z lesa, vyrazily děti na procházku po okolí. Při hře si vyzkoušely, jak těžký „život“ mají semínka stromů a dozvěděly se, co je to přirozené zmlazení. Po povídání u skládky dříví a počítání letokruhů si pak už snadno dovedly představit, jak dlouhá je cesta od semen k výrobkům ze dřeva. Dále se děti podívaly do semenného sadu. Na shozech, které si samy našly, objevovaly rozdíly mezi parožím zvěře. Při hře dopadly pytláka a dozvěděly se, jak se

ve lese chovat, aby se jim samy nestaly.

„*Překvapilo mě, s jakým odhodláním se pustily do role lesníků chránících svůj rajón. Myslím, že můžeme být všichni spokojeni,*“ hodnotil s úsměvem Libor Střeska z velečské správy, který se po výkladu ujal role pytláka.

Hned druhý den dorazily ke srubu Bukovina i děti z Valečské mateřinky. Dokonale informované od svých školou povinných kamarádů si samy vyžádaly hru na semínka i lovení pytláka. Oboje jim lesní pedagožka Jana Hynková s radostí dopřála a při hrách provedla děti lesní školkou i loukou s posedy. Kromě toho, jak je důležité chránit a starat se o stromky i zvěř se dále dozvěděly i něco málo o životě včel a trampotách zajíců s dravci.

„*Bylo to krásné dopoledne. Budu ráda, když s dětmi budeme moct přijet někdy do roka, aby les poznávaly v každém ročním období,*“ svěřila se paní učitelka Marcela Pavlíčková.

Paní učitelky měly trochu obavy ze sestavy, se kterou dorazily, ale všech 11 chlapců s třemi děvčátky si vycházku užilo, a soustředění jim vydrželo až do konce. Kdy si při odpočinku, uhníždění na stromě vyslechly lesnickou pohádku.

Lesní pedagogika na Chovatelské výstavě trofejí

Letos si děti výstavu v Lučinách mohly užít všemi smysly. Při tradiční disciplíně – stříbě ze vzduchovky bylo nutné zbystrit zrak, u vystavených trofejí si každý mohl zkusit přeměřit a obodovat nachystané shozy. A kdo chtěl správně zodpovědět nachystanou hádanku, musel se během soutěže mysliveckých trubačů pozorně zaposlouchat. U kruhů vystavovaných barvářů trénovali pak účastníci, jak jinak než čich. Pak už stačilo jen s projížďkou na koni vyplnit i malý kvíz o chladnokrevnících a celá prohlídka pro děti končila v tvořivé dílně, kde si vyrobily vlastní odměnu – dřevěnou medaili. Programu se zúčastnilo celkem 105 návštěvníků z toho 64 dětí.

Botanici z gymnázia

S jasnou objednávkou přijeli do Kyselky gymnazisté z Ostrova. Během dopoledne v lese potřebovali oprášit své botanické znalosti před závěrečnými testy. Úkolu se zhostil Stanislav Dvo-

řák z LS Dolní Lomnice. Studenti kvinty si při svém průzkumu lesa osahali snad všechny zástupce místních dřevin a zblízka se podívali na charakteristické zástupce z bylinného patra. Při tom všem zvládli ještě spočítat skládku dříví, pobrat co je probírka, co prořezávka a dokonce i základní orientaci podle porostní mapy. Tuto dovednost zúročili při klesání z rozhledny Bučina, které absolvovali po skupinkách sami.

Do lesa za uvolněním

Studenti třetího ročníku Střední odborné školy v Podbořanech už měli své závazky splněné a vyrazili do lesa hledat odpočinek. Jedenáct účastníků dorazilo na srub Bukovina a prožilo zde program plný zábavy i zamyšlení. Lesní Miroslav Holas z LS Valeč studentům nachystal poutavý úvod o vojenském újezdu Hradiště. Všichni se poté pustili do zajímavého úkolu, při kterém se dozvěděli o úskalích života stromu a zamysleli se i nad vizemi vlastního života. A v této paralele pokračovali i při hře na probírku a prořezávku. Paní učitelka Eva neskrývala nadšení „Moc mě těšilo, jak se do toho úkolu ponořili. Myslím, že jsme se všichni dojali.“

Odlehčením a zakončením na úrovni bylo vysazení červeného buku poblíž srubu. Bylo jasné, že tahle parta našla v lese přesně to, co potřebovala.

Piráti na Bukovině

Na srubu Bukovina se ocitla loď s osmdesáti piráty na palubě. Táborníci z letního dětského tábora Čichořice zůstali věrni své celotáborové hře a celý den mapovali a prozkoumávali „neznámý ostrov“ Bukovina. Viděli při tom ukázkou přibližování dřeva z lesa k němu, pracovali s porostní mapou a zjišťovali, co zde roste a žije. Při hře si díky

nabitým vědomostem o lese a dřevinách mohli „natěžit“ dřevo pro stavbu svých fregat.

Na památku své návštěvy na Bukovině vysadily děti strom a vše pak zvěčnily do svých lodních deníků. „Myslím, že akce se povedla a děti byly spokojené,“ zhodnotila celý den Kristýna Adámková z LS Valeč.

Z táborníků smečka ohařů

Lesní správa Dolní Lomnice a lesní pedagožka Jana Hynková nachystali pro děti z ostrovskeho ekocentra zpestření jejich příměstského tábora. Paní vedoucí Zuzka s Dášou a jejich 25 svěřenců se při procházce v lese nad Dubinou činili v poznávání druhů rostlin. Seznámili se s německým dlouhosrstým ohařem a jeho prací v lese. Sami si poté

vyzkoušeli dosled zvěře, když se na chvíli všichni stali psy a hledali pachové stopy v porostu. „Tahle aktivita mě bavila nejvíc“, pochvalovala si nakonec vedoucí Zuzka, která protivníkům z druhé smečky nachystala opravdu zapeklitou stopu, ale všichni nakonec svoji kořist našli.

Pomocí dalších her si děti objasnily důvody pro lov zvěře. Do programu se vešla i důkladná prohlídka národní přírodní památky Jeskyní Skřítků. Za odměnu si táborníci odváželi mnoho zážitků i malou odměnu.

Líbilo se mi úplně všechno!, zaznívalo ve většině z úst účastníků. Všichni dočista zapomněli, že cesta byla „hrozně do kopce“.

Jana Hynková, lesní pedagožka

Děti z domova v Lipníku zahájily prázdniny s lesními pedagogy

Druhý prázdninový den vyrazilo osm dětí z dětského domova v Lipníku nad Bečvou s lesními pedagogy do vojenského výcvikového prostoru Libavá. Romana Klevarová s Janem Zíchou z místní divize Vojenských lesů a statku ČR pro ně přichystali bohatý program, který zahájili společně u oplocenky s divočáky, kde děti nadšeně pozorovaly malá selata.

Malí návštěvníci ve věku od pěti do patnácti let pak se svými průvodci počítali letokruhy na pařezu, měřili pásmem a průměrkou, vyzkoušeli si také, jaké je to pohybovat se po lese poslepu. Své sportovní dovednosti otestovali při slahování na lesní cestu a navštívili bobří hráz s hradem.

Děti se s lesními pedagogy také učily rozeznávat základní jehličnaté a listnaté stromy a navštívily přezimovací obůrku i odchytové zařízení. Den u VLS zakončily obligátní činnosti, která k prázdninám patří – opékáním buřtů.

Harvestor v akci byl hlavní atrakcí

Kácení stromů těžební technikou a exkurze do kabiny harvestoru a vyvážedky. Ty byly hlavní atrakce pro děti z dětského domova v Přerově, kterým zpestřili prázdninový program na začátku srpna lesní pedagogové VLS ČR z Lipníku nad Bečvou výletem do lesů na Libavě.

Pestrou středu 5. srpna jim pak lesníci doplnili programem plným her, sezna-

mováním s přírodou, návštěvou bobří hráze i posedu. Vyčerpávající program uzavřelo opékání buřtů a diskuze o trofejích a myslivosti.

Poděkování patří organizátorce Romaně Klevarové z divize VLS v Lipníku, ale i všem lesníkům, kteří se v lese dětské exkurzi neplánovaně věnovali.

Romana Klevarová, lesní pedagožka divize Lipník nad Bečvou

Školkařský den představil osmimilionovou produkci sazenic

linku, pěstování semenáčků ve fóliovnících i sadební materiál na venkovních uložistiích.

„Jak naši zaměstnanci, tak i obchodní partneři vidí na vlastní oči, jaký sadební materiál bude k podzimnímu a jarnímu zalesnění k dispozici, což je pro plánování pěstebních projektů důležité,“ popisuje akci Hana Peterková ze školkařské sekce.

VLS podle jejích slov v letošním roce vyexpedují okolo osmi milionů kusů sazenic jehličnatých i listnatých stromů.

Je to tradiční setkání lesníků z jednotlivých divizí VLS, obchodních partnerů zajímavých se o sadební materiál, ale také kolegů z jiných lesních školek. Letos již devátý Školkařský den Vojenských lesů a statků ČR, který se odehrál 8. září v areálu lesní školky ve Lhotě, představil produkci podnikových „školkařů.“

Školkařský svátek zahájil ředitel VLS Josef Vojáček společně s vedoucím Správy lesních školek Pavlem Draštíkem. Pak si návštěvníci mohli prohléd-

nout jednotlivé plochy lesní školky s pěstovaným prostokořenným sadebním materiálem, či provoz pro pěstování krytokořenné sadby. Zhlédli osévání

Trubači z Lipníku přivezli z Malacek druhé místo

Sbor trubačů Vojenských lesů a statků ČR z Lipníku nad Bečvou si počátkem června přivezl nečekaný úspěch z mezinárodní soutěže mysliveckých trubačů ze slovenských Malacek. Umělecký soubor z naší divize na střední Moravě v nabitě konkurenci jedenatřiceti uměleckých těles obsadil druhé místo na prvním ročníku Česko-slovenské soutěže mysliveckých trubačů.

V nabitě kategorii v ladění in B usilovalo o vítězství 18 českých trubačských uskupení, deset slovenských a dokonce tři z Polska. Verdiktem odborné poroty postoupili do odpoledních

finálových bojů trubači z Lipníku jako favorité. V hodnocení, kde se přísně posuzoval přednes, rytmus i souhra, ladění, tónová kultura i celkový dojem, rozhodčí jejich provedení skladby

ROČNÍK ČESKO - SLOVENSKÉ SOUTĚŽE MYSLIVECKÝ TRUBAČŮ, Malacky

Soubory in B

Liščí stopa, Mendelova univerzita Brno	1109 bodů
Sbor trubačů VLS ČR, s. p., divize Lipník nad Bečvou	1107 bodů
Big band LDF a ŠLP Mendelovy univerzity Brno	1101 bodů

Konec štvance od Ondřeje Antona ocenili druhým nejvyšším bodovým ohodnocením. A v odpoledním finále desítky nejlepších českých a slovenských souborů stříbrnou pozici umělecký soubor VLS potvrdil. Lepší dojem

u poroty udělili jen členové souboru Liščí Stopa z Mendelovy univerzity v Brně. Z Malcek si tak čeští zástupci odváželi vítězství zosobněné putovním loveckým tesákem. ale také řadu zážitků ze setkání se zahraničními ko-

legy. Jedním z nich byla i vzpomínka na Svatohubertskou mši v katolickém kostele v Malackách, kterou předneslo Lovecké trio Praha a zpěvem ji doprovodil sbor všech zúčastněných.

Lipník se prezentoval na dřevorubecké show v Ostravě

Lesní pedagogové z divize Lipník nad Bečvou se stali součástí programu největší dřevorubecké show na severní Moravě. Ta se odehrála v sobotu 12. září na Slezskoostravském hradě v Ostravě.

Přímo před vstupem do arény timber-sportu se tyčil nafukovací stan s maskotem lesní pedagogiky Vojenských lesů a statků – ježkem. A proto žádný dětský návštěvník nevynechal pestrý program lesní pedagogiky. Rodiče a prarodiče s dětmi mohli vyzkoušet spoustu zajímavých činností a dozvědět se něco o dřevě, jako materiálu z přírodního obnovitelného zdroje.

Na třech stanovištích děti provázeli dva lesní pedagogové a čtyři studenti

střední lesnické školy v Hranicích. U prvního stolku se děti seznamovaly s různými druhy dřevin. Kromě toho, že se naučily poznávat podle větví, tak si také prohlédly, jak vypadá a zní na dřevěném „xylofonu,“ poskládaly si puzzle a rodiče se zabavili skrývačkami. Účastníky také čekalo stanoviště s poznáváním přírodnin po hmatu, určování semenáčků různých stromů, pexeso s listy a plody i seznámení s některými bylinkami. V závěru si děti kreslily, omalovávaly a samozřej-

mě vyráběly medaile, které si jako talisman odnášely domů.

Živo bylo také u otáčecí tabule s našimi dřevinami. Zdaleka nepoznávaly jen děti. Zapojily se všechny věkové skupiny a podhradí Slezskoostravského hradu ožilo lesním hraním a poznáváním. Velké díky patří všem čtyřem studentům z Hranic za jejich pomoc a pěknou práci s dětmi.

Romana Klevarová
lesní pedagožka, Lipník nad Bečvou

VLS osadily trasu na Špičák lavičkami

Devět stylových dřevěných odpočívadel nabídne turistům nádherné výhledy do krajiny

Horní Planá, 26. srpna 2015 – Dvanáctikilometrová víkendová turistická trasa okolo 1221 metrů vysokému vrcholu Špičáku u Horní Plané má nově devět odpočinkových míst, kde se návštěvníci mohou posadit a kochat se výhledem do krajiny okolo vojenského újezdu Boletice. Okružní turistickou trasu do dříve veřejnosti nepřístupné části šumavských hvozdů, sloužící armádnímu výcviku, zde zřídily v roce 2013 Vojenské lesy a statky ČR (VLS). V minulých dnech ji lesníci z divize tohoto státního podniku v Horní Plané, která spravuje celou lokalitu, osadili lavičkami.

„Desetiletí byla tato část Šumavy běžným lidem zapovězená, dnes se u nás mohou klidně posadit a kochat se krásnými výhledy do krajiny,“ říká ředitel divize VLS v Horní Plané Petr Král.

Modře značená turistická trasa vede po trase Maňávka – Stará Huť – Liščí kámen – Vlčí kámen – Kapradinec – Maňávka. Ideálním nástupním místem na ní je turistické zařízení VLS u rybníku Olšina, kde se nachází restaurace, parkoviště i železniční zastávka Hodňov. Celá turistická trasa vede převážně smrkovými lesními porosty po zpevněných komunikacích, místy však s dosti náročným stoupáním. Nové dřevěné lavičky divize VLS Horní Planá instalovala v místech se zajímavým výhledem, nebo vhodných pro odpočinek. Šest z nich návštěvníci naleznou na východ-

ní straně trasy s rozsáhlým výhledem na louky, lesy a Lipenskou přehradu, z toho dvě u kapličky na místě bývalé sklářské osady Stará Huť. Sedmá lavička nabízí odpočinek poblíž Liščího kame-

ne a poslední dvě se nachází u lovecké chaty Špičák.

„Vojenské újezdy jsou díky dlouhodobému vyloučení intenzivní lidské činnosti jedněmi z nejzachovalejších lesních lokalit v Česku, žije zde množství vzácných živočišných i rostlinných druhů, které jinde nenajdete. A my nevidíme důvod, proč by tuto část Šumavy nemohla veřejnost vidět. Samozřejmě, je třeba respektovat omezení vyplývající z činnosti armády a požadavků na ochranu přírody,“ doplnil Petr Král.

Turistická trasa okolo Špičáku je návštěvníkům přístupná jen o víkendech a státních svátcích od 7.00 do 21.00 hodin. Časové omezení je nezbytné z důvodu výcvikové činnosti vojsk. Stejně omezení ostatně platí i pro další trasy v boletickém újezdu. Vedle cest pro turisty vedoucí v okrajových částech vojenského výcvikového prostoru se především jedná o okružní trasu přes nejvyšší vrchol Boletic – 1236 metrů vysoký Knížecí Stolec. Tu Vojenské lesy a statky ČR, s. p. zprovoznily v roce 2012 a její součástí je osmimetrová dřevěná rozhledna na vrcholu hory, ze které jsou za příznivého počasí vidět i Alpy. Ta aktuálně projde také obnovou.

„Údržba rozhledny na Knížecím Stolci je další investicí do turistické infrastruktury, kterou letos plánujeme. Měla by získat nový nátěr a s ním počítáme s drobnými opravami,“ dodal Petr Král.

VLS ocenily zaměstnance

Dvě desítky zaměstnanců Vojenských lesů a statků ČR, s. p. letos obdržely od vedení a odborů ocenění za zásluhy o prosperitu podniku. Byli mezi nimi Alena Černá, Lenka Kolářová, Bohumila Šproková, Vlasta Bártová, Helena Klímová, Zdeňka Ungrová, Ing. Vlastimil Vít, Martin Zachar, Miloslav Zikmund, Antonín Zedek, Václav Matoušek, Ing. Václav Nečas, Jan Škuthan, Leo Slezák, Milan Mužátko, František Leška, Jaromír Kozler, Miroslav Hruška, Robert Fišer a Jan Knébl. Slavnostní předání ocenění proběhlo 17. září za krásného počasí na parníku pražské paroplavby uprostřed Vltavy, poděkovat jim přišel ředitel VLS Josef Vojáček.

ZÁŘÍ BLAGOPŘEJEME K ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ

ŠTUDLAR Petr	40 let	ZS K.Vary Bražec	BOSÁK Milan	60 let	LS Hlubočky
TYLICOVÁ Ivona	40 let	ŘD Lipník n. B.	MACOLA Jiří	60 let	SpS Bochov
MĚCHURA Zdeněk	40 let	SpS Plumlov	GAŠPÁŘIKOVÁ Jiřina	60 let	SOS Libavá
BRLKA Jiří	40 let	LS Velký Újezd	KNĚBL Jan	60 let	ZS Heroltovice
VOJČ Libor	45 let	Kláštepec	PAVLÍČEK František* Ing.	65 let	SOS Bražec, Hradiště
KUCHAŘ Vladimír	45 let	LS Potštát	PAVLŮ Karel* Ing.	65 let	SOS Bražec, Hradiště
ŠTOVÍČEK Josef	50 let	ZS K.Vary Bražec	PAŠKOVÁ Marie*	65 let	SOS Mimoň
BORIKOVÁ Jaroslava	50 let	SOS Brno	DYBA Jaromír* Ing.	65 let	SOS Libavá
ČUNÁT Jiří	55 let	SPS Horní Planá	SVOBODOVÁ Božena*	65 let	SOS Mimoň
KIZEKOVÁ Jarmila	55 let	SOS Libavá	DRYJÁKOVÁ Jana*	70 let	SOS Praha
LÍZNER Jiří Ing.	55 let	SOS Praha	KOUBOVÁ Jana*	70 let	SOS Praha
ŠIDÁKOVÁ Věra	55 let	SOS Libavá	MATOUŠEK Václav*	70 let	SpS Mimoň
HRUŠOVÁ Eva	60 let	Stř. Lhota	DOVEC Dušan*	70 let	SOS Brno
HRINÍK Martin*	60 let	SOS Libavá	KRAMPLA Ladislav*	70 let	SOS Libavá
JŮDA Zdeněk Ing.	60 let	SOS Praha			

BLAGOPŘEJEME K PRACOVNÍMU VÝROČÍ

PERNET Petr	20 let	Dolní Lomnice	KLIMENT Josef	35 let	Dolní Lomnice
PAZDOŇ Bronislav ing.	25 let	ŘD Lipník n. B.	LEINER Oldřich	35 let	SpS Mimoň
SLUKOVÁ Ivana	25 let	ŘD Mimoň	PRENĚK Václav	40 let	SPS Horní Planá
LIŠKA Petr ing.	30 let	LS Libavá	KNĚBL Jan	45 let	ZS Heroltovice
VALTUS Jaroslav Ing.	30 let	LS Rychtářov	ROMOČUSKÝ Štěpán Ing.	45 let	ŘSP
HÁJEK Jaroslav	35 let	LS 17 - stř.Strasice			

ŘÍJEN BLAGOPŘEJEME K ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ

BERÁNEK Vít	40 let	LS Dolní Krupá	SOTONA Jan	45 let	ŘSP
CIGÁNOVÁ Xenie	40 let	SOS Libavá	CHLUP Zdeněk	45 let	LS Žárovice
ČECH Michal	40 let	LS Potštát	HOLUB Karel	50 let	SOS Bražec, Hradiště
PENCÁK Marek Ing.	40 let	SpS Bochov	ČARNÝ Mojmír Ing.	50 let	ŘD Plumlov
PATOČKOVÁ Helena	40 let	Valeč	ČAPEK Karel	55 let	SOS Brno
ZAPLATÍLKOVÁ Venuše	45 let	ŘSP	RADOVÁ Zuzana	55 let	SOS Brno

ŘÍJEN **BLAHOPŘEJEME K ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ**

MUSIL Zdeněk Ing.	55 let	SOS Květušín
VACEK Miroslav	55 let	SOS Praha
POHORELEC Stanislav ing.	55 let	SOS Brno
ŠVENKRT Stanislav	55 let	LS Nouzov
KOZLOVÁ Lenka	55 let	ŘD Mimoň
BARTES Radim	60 let	SOS Brno
BERNÁŠEK Jiří	60 let	SOS Praha
HLAVÁČEK Josef* Ing.	60 let	SOS Květušín
HOLÍK František	60 let	SOS Bražec, Hradiště
SEIFRT Václav	60 let	LS 12 - stř.Obecnice
ZAJÍČEK Pavel	60 let	SOS Květušín
APLTAUEROVÁ Anna	60 let	SOS Libavá
HENDL Jaroslav	60 let	SOS Mimoň

BLAHOPŘEJEME K PRACOVNÍMU VÝROČÍ

KRUPIČKA Roman	20 let	LS Břehyně
WIRTH Miroslav	20 let	LS Horní Planá
ZARUBA Martin	20 let	LS 17 - stř.Strasice
JAROŠ Roman	25 let	Dolní Lomnice
POKORNÝ Jaromír Ing.	25 let	ZS Heroltovice

LISTOPAD **BLAHOPŘEJEME K ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ**

VONDÁL Luboš	40 let	SOS Brno
BREJŠKA Pavel	40 let	LS Nová Pec
MACHALOVÁ Simona Ing.	40 let	ZS Heroltovice
VINCIBROVÁ Marika	40 let	SOS Libavá
PEŠEK Jiří	45 let	SOS Květušín
JELÍNEK Rostislav	45 let	SOS Brno
KOMOROUS Jaroslav	45 let	Dílna + sklad
HONYŠ Pavel	45 let	ZS Heroltovice
SYNEK Jan	45 let	LS 12 - stř.Obecnice
RESSL Boris** Mgr.	55 let	SOS Praha
BĚLAŠKOVÁ Jana	55 let	SOS Libavá
ŽEJDLÍK Karel*	60 let	SOS Květušín
SLÁMA Jaromír	60 let	SOS Bražec, Hradiště
FRYC Bedřich	60 let	SOS Libavá

BLAHOPŘEJEME K PRACOVNÍMU VÝROČÍ

STÍSKALOVÁ Alena	20 let	ŘD Lipník n. B.
ŠPROKOVÁ Bohumila	30 let	ŘD Karlovy Vary
BEJČEK Miroslav	35 let	LS 14 - stř. Mirošov

PROSINEC **BLAHOPŘEJEME K ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ**

MALCOVÁ Jaroslava Mgr.	40 let	ŘSP
HASENÖHRL Radek	40 let	Valeč
MUSIL Marek	40 let	Stř. Osina - Krumsín
SUCHÁNEK Martin	40 let	SOS Libavá
ŠMEJKALOVÁ Radomila	45 let	SOS Bražec, Hradiště
SOLANSKÝ Martin	45 let	LS Myslejovice
HLAVÁČ Milan	45 let	LS Lipník
EBEL Pavel Ing.	50 let	SOS Květušín
DVOŘÁKOVÁ STRACHOVÁ Monika	50 let	SOS Květušín
HALTMAR Aleš	50 let	SOS Praha
KVASNÍČKOVÁ Zuzana	50 let	Stř. Nová Pec
PŠENÍČKA Roman	50 let	LS Velký Újezd
TOMŠŮ Ivana	50 let	LS Libavá

HLINKA Jan	60 let	SOS Praha
CHADRABOVÁ Jana	60 let	LS 17 - stř.Strasice
EDER Karel	60 let	Dolní Lomnice
SUCHÝ Ondřej	60 let	SpS Lipník n. Bečvou
ŘÍHOVSKÝ Stanislav	60 let	SOS Libavá
BLAŽEK František* Ing.	65 let	SOS Bražec, Hradiště
POHANKA Jan*	65 let	SOS Květušín
HERAL Stanislav*	65 let	SOS Bražec, Hradiště
CHALUPA Josef*	65 let	SOS Mimoň
SVOBODA Miroslav*	65 let	SOS Mimoň
PETRÁK Josef*	70 let	SOS Bražec, Hradiště
MACHÁLEK František* Mgr.	70 let	SOS Libavá

ŠVANCÁR Josef	25 let	SPS Horní Planá
SCHWARZ Zdeněk	30 let	LS Břehyně
JANÍČKOVÁ Marie	35 let	ZS Heroltovice
PÁC Ladislav	40 let	SpS Mimoň
MIKULKA František	45 let	LS Myslejovice

TESKOVÁ Miloslava	60 let	SOS Libavá
NOVOTNÝ Vítězslav	60 let	LS Břehyně
JÁGR Antonín	60 let	ZS H.Planá Květušín
GRONDZÁR Gejza	60 let	ZS K.Vary Bražec
BABIČÍK Miroslav	60 let	SOS Bražec, Hradiště
JURA Pavol*	60 let	SOS Mimoň
JANÍK Josef*	65 let	SOS Bražec, Hradiště
JEDLIČKA Milan* RSDr.	65 let	SOS Brno
ŠAFRANKO Ján*	65 let	SOS Mimoň
HADRAVA Bohumil* Ing.	65 let	SOS Brno
BROŽ Miroslav* Ing.	65 let	SOS Mimoň
SUCHARDA Stanislav*	65 let	SOS Mimoň
ŠKOLOUD Eduard*	65 let	SOS Mimoň
BOTH Edmund*	70 let	SOS Praha

JANÍČEK Rostislav	35 let	ZS Heroltovice
KORHON Jiří Ing.	40 let	ŘD Plumlov

MRKVA Josef	50 let	SOS Květušín
HORNÍKOVÁ Alena	55 let	LS Velký Újezd
SKOŘEPA Zdeněk	55 let	Dolní Lomnice
VÁŇA Miroslav Ing.	55 let	SOS Libavá
MELICHAR Jaroslav Ing.	60 let	ŘD Plumlov
FRÖMEL Jiří	60 let	SOS Libavá
UNGROVÁ Zdeňka	60 let	LS 17 - stř.Strasice
ŠLAKOVÁ Zdeňka	60 let	ŘD Horní Planá
COUFAL Alois Ing.	60 let	SOS Mimoň
FOUSEK Ladislav*	65 let	SOS Květušín
ŠIMON Ján*	65 let	SOS Bražec, Hradiště
ŠEDOVI Jitka*	65 let	SOS Mimoň
HONS Jiří*	65 let	SOS Mimoň
LOSKOT Pavel	65 let	SOS Mimoň

1.

2.

3.

Kdo vyhrál?

5.

„Vítězem soutěže minulého kola se stal Jiří Václavíček s fotografií „V trávě“. Gratulujeme.

Jan Sotona
šéfredaktor

Příspěvek do rubriky „fotosoutěž“ pošlejte prosím na e-mail: jan.sotona@vls.cz

4.

Přejeme všem v podzimních měsících: Lovu zdar!